

Setembre crític | | Actualitzat el 06/09/2018 a les 19:49

El jutjat imposa una multa de 180 euros a un home pels tocaments a una dona en una discoteca de Vic

La dona agredida, Ainhoa Campdepadrós, anima a totes les dones a presentar denúncia davant casos similars i que no quedin impunes determinades actituds | La sentència posa de relleu que n'hi ha prou amb l'ofensa en la dignitat de la dona per condemnar l'agressor

Ainhoa Campdepadrós, al centre de la imatge amb bossa fosca, a la cloenda de la manifestació de l'últim 8-M a Vic | Dolors Pena

Bona part de les agressions a dones en espais d'oci queden impunes. Primer de tot, perquè moltes dones no presenten denúncia. En part, perquè la societat no ha penalitzat durant molt de temps determinades actituds masclistes si no hi havia una agressió sexual de les considerades com a molt greus. Una sentència recent del jutjat de Vic que s'ha fet pública aquesta setmana mateix, però, pot servir de precedent perquè altres dones presentin denúncia. I també dissuadir a molts homes de mantenir determinades actituds. El jutjat de Vic ha condemnat Raül Casadevall Casasampere pel que s'ha qualificat com un delictes lleu de coaccions per uns tocaments que va fer el gener passat a una noia a la discoteca La Cabra de Vic.

El jove haurà de pagar una multa de 180 euros. Una pena inferior a la que demanava inicialment la representació jurídica de la dona víctima de l'agressió, Ainhoa Campdepadrós. Amb tot, i malgrat no acabar-se qualificant jurídicament l'agressió d'abús sexual, que hauria comportat una pena encara més gran, ella es mostra «satisfeta» per la condemna i considera que la sentència ha de servir per «animar altres noies a denunciar situacions com la que em vaig trobar jo». I a poc a poc

poder anar refutant la teoria que no serveix de res presentar denúncia, o en el cas dels agressors, que determinades actituds, que la mateixa justícia encara qualifica com a «lleus», no són punibles i acaben sortint-ne impunes.

Amb tot, el camí fins a la condemna no ha estat fàcil. L'agressió va ser la matinada del 21 de gener de 2018, pels volts de les tres de la matinada. Segons es dona per provat a la sentència, el jove, a qui la dona agredida no coneixia de res, va apropar-se a ella pel darrere i la va apretar fortament contra ell i la va abraçar, clavant-li els genitals contra les natges d'ella. El mateix dia 21 Ainhoa Campdepadrós, que forma part del col·lectiu feminista del Lluçanès La Fetillera, presentava denúncia davant dels Mossos. El cas arribava al jutjat de Vic el dia 23 i aquell mateix dia s'iniciaven diligències qualificades com a «urgents». El mateix dia 23 de gener, però, el mateix jutjat arxivava provisionalment el cas, ja que la fiscalia no hi veia delictes i la jove denunciant encara no anava amb advocada. De fet, és a partir de l'arxivament de la denúncia que acaba intervenint la que ha acabat sent l'advocada d'Ainhoa Campdepadrós, Asun Martínez, que presentava recurs de l'arxivament davant l'Audiència de Barcelona amb tot d'argumentacions legals que han acabat sent claus també en la sentència final.

Així, l'Audiència de Barcelona resolva el 10 de maig que no només no s'havia d'arxivar el cas, sinó que s'havia d'investigar si fins i tot es podia tractar d'un d'abús sexual i no pas d'un delictes lleus de coaccions, que és pel que finalment ha estat condemnat Raül Casadevall. I és que al final el jutge instructor de Vic va considerar que no passava del delictes lleus de coaccions -similar al que en anteriors versions del Codi Penal rebia la qualificació de vexacions- i es va fixar data pel judici pel 24 de juliol passat. La fiscalia va demanar la condemna i que se li imposés una multa 30 euros. L'advocada de l'agredida, que la multa fos de 360 euros. Al final, però, la jutge ho ha deixat en 180 euros, en tenir en compte que, segons va declarar al judici, actualment el condemnat no treballa perquè ha de cuidar un familiar malalt.

Els tocaments, «ofensa a la dignitat de la víctima»

La jutge cita en la seva resolució dues sentències del Tribunal Suprem que creen jurisprudència en casos com el denunciat per Ainhoa Campdepadrós, i que poden servir de precedent de cara a denúncies posteriors similars. Dues sentències bastant recents, de 2015 i 2016, segons les quals en casos d'agressions com la patida per la jove lluçanenca, com poden ser uns tocaments, «té més rellevància l'ofensa a la dignitat de la víctima que a la seva indemnitat sexual». El Suprem, en la sentència de 28 d'octubre de 2015, considera que una agressió com la que va ser víctima Ainhoa Campdepadrós «pot afectar a l'honor i a la dignitat personal i pot incidir en l'esfera de la intimitat sexual», malgrat que segons qui podria considerar que es tracti d'«accions d'escassa entitat». El Suprem qualifica en aquella sentència de 2016 que crea jurisprudència com a «violència» la sorpresiva actuació física d'uns tocaments fets de forma ràpida i fugaç.

La sentència també té en compte altra jurisprudència del Tribunal Suprem, segons la qual la declaració de la dona agredida «té entitat suficient per destruir la presumpció d'innocència sempre quan sigui verosímil, coherent i gaudeixi d'absència d'incredibilitat subjectiva». I a la vista del que va declarar Ainhoa Campdepadrós primer davant dels Mossos, però sobretot en el judici, segons la jutge, la denunciant ha estat coherent i convicent, «ja que ha mantingut sempre la mateixa línia argumental, explicant sempre allò que va passar a la discoteca i fent tots els aclariments que se li han demanat a fi d'acotar els fets». També, diu, és verosímil, defensant la seva versió dels fets «de manera clara i concloent, sense que puguin apreciar-s'hi llacunes o hi hagi afegit dades o fets que no van passar». Una versió que va corroborar un amic de l'agredida.

L'agresor, en canvi, a part de negar els fets, es va limitar a dir que ell ja té nòvia, i que aquella nit havia begut dues o tres cerveses, i que a la denunciant ni la coneix, tot i que sí recorda haver-la vist fora de la discoteca quan el van fer fora. Raül Casadevall va assegurar que s'havien d'haver equivocat de persona. Ara haurà de pagar els 180 euros de multa que se li ha imposat. La sentència també aclareix, però, que si no pagués podria ser condemnat fins a 30 dies de privació de llibertat, que en tractar-se d'un dels delictes qualificats com a lleus, podria complir-se

mitjançant localització permanent. També se l'ha condemnat a pagar les costes d'aquest procés judicial.